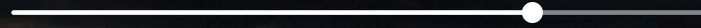

TELETEKST DERGI

Eski Teletekste Yeni Adet

23.Sayı

İÇİNDEKİLER

SUAT ARSLAN

BELKİ

HAZAL ARTUĞ

DÜŞÜNCELER İÇİNDE KAYBOLMAK

İBRAHİM KARAKUŞ

SATIRLARA DUR DİYEMEMEK

UĞUR İNAN

BİLİNÇLİ SPORCU

YUSUF ERKAN

OLIVIA RODRIGO DRIVING
HOME 2U BELGESEL
İNCELEMESİ

BELKİ

SUAT ARSLAN

Erkekler de adet olur, geceleri, mutlu olmayı hatırladığı. Çarşafklarını henüz ölmemiş anneleri değiştirir. Hatırladığı, gündüzleri, midelerinin suyu ağızlarını acıtır. Aç karnına yaz meyveleri şişkinlik yapar. Biz bunu pek unuturuz. Pek hatırlarız geçmiş acılarının ağzımızda bıraktığı şekerli tadı. Hem sorarım neden böyleydi tüm sarmaşıkların bir anda kuruması ve böyleydi tüm el ele gezmeler. İyisi mi biraz hava almaktı , arabayı yıkamaktı, okey oynamaktı. Yorgun ve iniltili gecelerin huzurunu kaçırmamak gerekirdi özleyerek. Yaşlanarak ödemek gerekirdi sevişmenin katma değer vergisini. Reddedildiğim geceleri biriktirip vergiden düşürmek üzere sana getirdim. Al evlen bununla dedim. İki çocuk biri kız olsun isterdin. Önce beni soymak isterdin. Nevresimlerin renkleri soydu yıkanarak, ellerim buruştu terden. Sıkıldım senden, söz etmedim. Bilirdim bunun eski bir dansı andırdığını, uzaklaştım ve seni süzdüm. Hızla yaklaştım beline ve kemerine kart ekstresi sıkıştırdım. Bir elini tutup gönye gibi açtım bizi. Bakın dedim ben bununla sevişiyorum , yüzündeki mutluluğa bakın yatakta ne kadar da iyiyim. Kendime döndürdüm ve kulağına, ev alacak param yok dedim. Tuttuğum eline tutmamış bir kupon tutuşturdum, tutsaydı köşeye denerdik dedim. Bir adım öne , bir adım arkaya gittik ve onu parmak uçlarında tam tur döndürdüm.

Dönmesi bitti ve artık karnı şişti. İştten ayrıldım dedim, üzerine kredi çekelim. Bacağını elime doladım, eteğine bir icra dosyası sokuşturdum. Dans için teşekkür ettim ve ayrıldım. Ayrıldıktan sonra evlenmiştin biriyle. Kaynana bilezik , psikiyatri kırmızı reçete takmış. Benim yüzümden eyvallah. Adam eyvallah diyememiş, eyvah diyip bırakmış. Yine kürtaj olmuşsun ama bu sefer ağlamamışsın, alıştın artık denizin mavi olmadığına. İçinde kaç martı besledin, kaç çığlık hapsettin memelerinde. Yorgunluğundan tanıyorum vapurda, ellerin belinde.

Habersiz gelen misafirler , hızlıca ev sahibi olurlar . Bunu bildiğimden sık sık doğum kontrol hapları alırdım. Üstüne bir soda buzluk bardak isterim. Ben de biliyorum canım, tanrı kaç kitapta kaç defa kaç cehennem tasvirinde beni kullanmış doğal kaynak olarak. Elalem hep diyor bunları da elalem elle tutulmaz gözle görülmez, hatta tanrı mıdır şu elalem kuzum.

Bakma böyle Ebu Cehil durduğuma , Hatice annemizle çok ortak yönümüz vardı. Ayaklarım üzerinde duruyordum , ayaklarımı yerden kesti cengaverin biri. O ayaklarımı yerden kestikçe ben bir deve kestim. Develer kesildikçe kan akardı , kan akardı da cengaver şarap dökerdi yere. Dur hemen bir paspas kapayım derdi , gözlerimi kapar dudaklarımı öperdi. Dudaklarımı öyle öperdi ki babamdan utanırdım. Babam beni çok az öpebildi. Ölmedi kuzum başım sağ falan da olmadı yani. Son gördüğümde yirmi iki dikiş attılar kafama.O başka başları sağ bırakmak adına içkiyi bırakmadı ,benim de bırakmasını beklemeyi kafam kaldırmadı. Zaten her evlat kendi çapında bir baş kaldırırdı elaleme.

Spermilerim o kadar çok ki sokaklara saçıyorum deme şekliydi sekiz kardeşim. Benim eksikliğim çaldığım altınların eksikliğiyle doğru orantılı olsun istedim. Onlar altınlar için aradılar beni ama ben kendimi bir kaç gram değerli hissettim. Para insanı kolay kaybediyordu, uçak bileti, otobüs bileti, saç boyası, kiralık araba, kiralık ev, yeni bir soyadı. Bana yeni bir soyadı gerekliydi ve aylardan yazdı. Bir kadın en çok regl değilken tehlikedir. Vücudum çapari, şezlonga uzanıp attım bir olta. Tak bir uskumru, bir seksen boylarında. Ağzında bir Eskişehir türküsü , saldım denize biraz daha pişsin diye. Ardından bir çupra yağlısından. Santyor ki biraz koklatsa derya denizden bekar evine yeni model bir metres çözer. Adamın karısını sabırlar dilerken bir barda yeni bir şingirtı, ben çektikçe o kaçıyor, ayaklarım yerden kesiliverdi. Develer kesilirken anladım ki bu bir köpek balığı.

Uzarken boyum aldırmyordum. Kısılırken saçım sadece berbere nefret duydum. Sevdiğim kız bakmazken bana hayaller kurdum. Bunca yıl neredeydim anneanne. Hangi yıldızın tepesinde, hangi öküzün tepsisindeydim.

DÜŞÜNCELERİÇİNDE KAYBOLMAK

HAZAL ARTUĞ

*Şimdi sararmış yaprakları, geçen yıl ektiğin çiçeklerin
Rüzgarlar bile değişti artık
Uçmuyor perdeler pencerelerden
Bir palto ve şapkaya sığar mıydı ömür söyle
Gökyüzü sisli ve puslu, gri ne varsa toplanmış sanki
Ki akıl da artık kalmamış renkli bir anı
Koşmuşsun yazgına yetişmek için de
Geç kalmışsın gibi bir gün bu sahi.
Karıştırıyorsun artık isimleri
Tutamıyorsun anıları hafızanda
Unutmak şifa mı dert mi soruyorsun bazen
Aynaları örtmüşsün bakamıyorsun bile kendine
Rüzgarları dinlemek şimdi şu gece yarısı
Herkes susmuşken uğultuda bir ses gizli sanki
Geç kaldın diyor her bir seslenişte
Geç kaldın, yetişemedin yazgına gitti bir ömür
Koşsan, ağlasan , çırpınsan ne fayda
Şapkamı önüne alıp düşünüyorsun işte kuytuda
Sana eşlik eden sadece rüzgarın fısıltısı.
Artık paltonda yeni değil yırtık cepleri
Sanki o yırtıklardan dökülmüş birer birer anılar yola
Hansel ve Gratel masalındaki gibi
Takip edecekken kuşlar yemiş ya ekmekleri?
Kaybolmuşlar sonra cadı almış evine
Yedirmiş ısıtmış sonra şişsinler diye devam etmiş yedirmeye
Sonunda fırına atacakmış niyeti buymuş
Sen de takip etsen anıları, bir cadı mı karşıladı seni,
Yoksa anıları çoktan hafızan sildi mi?*

*Bugünler de en büyük düşmanın hafızan senin
Kimse almadıkça vermiyor masallardaki gibi
Herkes bir diğerinin elindeki aç gözlüsü
Şapkayı taktın yine ellerin yırtık ceplerinde
Soğuk rüzgara karşı bir yürüyüştesin
Keskin bir duman kaplıyor etrafı
Çiçekler, ağaçlar boynunu bükmüş
Yağmurlu bir sonbahar şimdi misafir gökyüzüne
Rüzgarların en sertini için esiyor
Bu yürüyüşün sonu hayra alamet değil biliyorsun sen de
Her adımda sanki birer birer düşüyor anılar
Takip etsen de kaybolacaksın ve varacaksın bir cadıya
Yanmak soğuk kalbini ısıtırdı belki
Küllerin savrulur ve dağılırsın hayata
Bir kez daha rüzgar götürür eski tanıdıklarına seni
Hepsine değersin dokunursun inceden ve
Son anıya gelmeden düşersin kuru toprağa
Sararmış yapraklarına konarsın, geçen yıl ektiğin çiçeklerin
Bir rüzgar olur uçurursun perdeleri
Öylesine, ani bir şekilde, geçersin iz bırakmadan kimsede
Unutulmak, hiç unutmayacağın kaderin
Biliyorsun sen de.*

SATIRLARA DUR DİYEMEMEK

İBRAHİM KARAKUŞ

Yaşadığımız duyguları anlatırken kullanabileceğimiz kelime sayısı neredeyse sınırsızdır. Çünkü duyguları tarif etmeyi tamamlamak, uçsuz bucaksız bir denizi kucklamaya çalışmak gibidir. Ne kadar derinlemesine açıklamaya çalışırsanız çalışın, ne kadar çok fazla açıdan düşünürseniz düşünün, o hisler her zaman aklınızın bir köşesinde, sizinle birlikte yaşamaya devam eder.

Yeni duyguların gelmediği sürece, zihniniz o duygu hakkında düşünmeye devam eder ve bu durum, zamanla ruhunuzu yıpratır. Fakat, itiraf etmeliyim ki, yeni duygular geldiğinde bile düşünceleriniz durmak bilmez. Her yeni his, eskiyle bir bağlantı başlatır; birbirine karışır, birbirini besler ve böylece zihninizin derinliklerinde bir yankı gibi sürer.

Duygularımızı kelimelere dökmek, aslında bir nevi kendimizi anlamaya çalışmaktır. Her cümle, her kelime, içsel dünyamızın bir parçasını dış dünyaya açmak demektir. Bu süreçte, ruhumuzun derinliklerinde saklanan hisleri keşfetmek, bizi daha insan yapar.

Hayatın bize sunduğu her yeni anı, duygularımızı yeniden şekillendirir ve biz, bu şekillenişin içinde kaybolur, bazen de yeniden doğarız. İşte tam bu noktada, duygularımızla ilerlerken, kelimeler en büyük dostumuz olur. Onlar sayesinde, hislerimizi başkalarına aktarabilir, aynı zamanda kendimizi daha iyi tanıyabiliriz.

Sonuç olarak, duyguların tarif edilmesi zor, hatta imkânsız gibi görünse de, bu çaba, insan olmanın en temel parçasıdır. Duygularımızı anlamaya, anlatmaya çalışmak, varoluşumuzun anlamını aramak demektir. Ve bu arayışta, kelimeler bizim yoldaşımız olur; bizi aydınlatır, bizi anlar ve bize, her duygunun aslında ne kadar kıymetli olduğunu hatırlatır.

BİLİNÇLİ SPORCU

UĞUR İNAN

Başarıya giden yol nelere bağlıdır?

Şans mı? Yetenek mi? Hırs mı? Çalışma mı? Disiplin mi? İstikrar mı? Ya da şöyle soralım hepsine birden mi?

Başarı için birden fazla durum gerekir. Çok çalışarak sporcunun kendini hep geliştirmesi gerekir. Öğrenmenin ve gelişmenin sınırı yoktur. Disiplinli çalışarak, çalışma prensibini hep yüksek tutar ve gelişimi gözle görülür derecede fark edilir. İstikrarını ne kadar uzun süre devam ettirirse o kadar uzun süre başarılı olur. Zaten en önemli olan şeylerden birisi de başarıya ulaştıktan sonra devamını getirebilmektir. Birçok sporcu başarıyı yakalamıştır lakin çok az bir kısmı o başarıyı devam ettirebilmişlerdir. En zor kısmı da burada başlıyor aslında. İstikrar yakalayıp, başarıyı devam ettirebilme durumunu yakalayabilmek. Yeteneğin ortaya çıkması için onun işlenmesi, sıkı çalışılması gereklidir. Hedefleri olan sporcular her daim sıkı çalışan ve disiplin ile başarıya odaklanan sporculardır. Bunun her spor branşında örneği mevcuttur.

Yukarıda bahsetmiş olduğum durumun gerçekleşmesi için sporcuların küçük yaşlardan itibaren bu "bilinç" ile yetiştirilmesi gerekmektedir. Çocukluk-ergenlik-gençlik-yetişkinlik dönemleri olarak ayırırsak, her şeyin başlangıcı çocuklukta aldıkları eğitime gitmektedir. Sporu sevdirmek, o çocukları disiplinli yetiştirmek, hedeflerine ulaşabilmek için istikrarlı bir şekilde çalışma prensibi aşlamak gerekiyor. Şans faktörü üzerinde durulması gereken tek bir konu vardır o da şans sadece çalışanın yanındadır. Şans faktörünü sporcu kendisi yaratır. Çok çalışarak, hedeflerine odaklanarak bunu gerçekleştirir. Çevresel faktörleri bahane etmek, en ufak başarısızlık durumunda da odak kaybı yaşanmaması için bu bahsedilen konuların çocukluk çağında sporculara ilmek ilmek işlenmesi gerekmektedir. Tabii ki başarılı olacaklar diye de askeri disiplin ile üzerlerine gitmek tam tersi bir durumun oluşmasına neden olur. Arayı iyi bulmak gerekiyor ki o durumda da alt yapı hocalarına büyük iş düşüyor. Bu sebeptendir ki Avrupa'daki alt yapı antrenörlerine büyük önem veriliyor. Bu durumu kendi ülkemizde de görebilecek miyiz acaba?

OLIVIA RODRIGO DRIVING HOME 2U BELGESEL İNCELEMESİ YUSUF ERKAN

20'li yaşlarının başlarındaki genç şarkıcı Olivia Rodrigo bizlere ilk albümü "SOUR"un ortaya çıkış öyküsünü araba yolculuğu üzerinden anlatmaya çalışmaktadır. (Disney Plus.com.tr)

IMDB PUANI: 7.2/10

Olivia Rodrigo Driving Home 2U 2022

Her ne kadar ülkemizdeki Disney Plus platformuna biraz geç yüklenmiş olsa da (iki sene sonra) "Olivia Rodrigo Driving Home 2U" belgeseli, bizlere sevdiği işi yapabilen herkesin Dünya'yı pozitif anlamda etkileyebileceğini kanıtlayabilen bir yapım olarak karşımıza çıkmaktadır.

Uyarı: Olivia Rodrigo Driving Home 2U belgeseli pozitif ve negatif yönleri başlıkları altında spoilerlı(sürpriz bozan) bir şekilde ele alınmaya çalışılacaktır!

Filmin Pozitif Yönleri

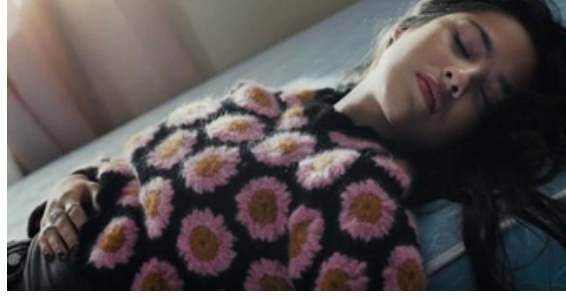
1.Kayıt Süreci

Belgeselin ana karakteri Olivia'nın albüm kaydını almakta olduğunu (Sour albümünün kayıt süreci) gördüğümüz sekanslar, genel olarak filmin en doğal ve kaliteli bölümlerinden. Bu sekanslar içerisinde en çok etkilendiğim kısımlar ise Olivia'nın, Dan(müzik yapımcısı) ile Sour albümünün kayıt sürecini bitirmek üzere olduğu bölümlerdir. Bu bölümlerde Olivia'nın Dan ile olan şakalaşması ve samimi muhabbeti, belgeselin doğallığına ve akıcılığına katkı sağlayarak hem izleyicinin yapıma karşı olan ilgisinin artmasına hem de yapımın ilerleyişinin genel olarak daha sağlıklı bir şekilde devam edebilmesini sağlayabilen bölümlerden biri olabilmeyi başarıyor.

2. Filmin Açılış Sekansı

Belgeselin ilk 14 saniyelik diliminde yer alan açılış sekansında, ana karakterimiz Olivia'nın 'ilk albümünü çıkardığı dönemi nasıl anlatabileceği sorusunu' sormakta olduğunu görmekteyiz. Bu sekans, her ne kadar docu-drama (gerçek dışı belgesel) olarak filmin içerisinde yer alıyor ve bu durumdan dolayı da son derece yapay gözükerek belgeselin doğallığına zarar veriyor olsa da (Rabiger 2020:390), yönetmen ve film ekibinin ana karakterin albümü çıkardığı dönemi nasıl anlatacağı konusunda yaşadığı belirsizlik durumunu, Dutch Angle Shot (diyagonal çekim) ve Tilt Shot (kameranın dikey bir biçimde yukarıdan aşağı veya aşağıdan yukarı doğru hareket ettirilerek yapılmış olan çekim tekniği) gibi çeşitli çekim teknikleri üzerinden seyirciye göstererek, hem belgeselin güçlü bir açılış yapabilmesine hem de yapımın teknik anlamda kalitesinin yükselmesine katkı sağlamayı başarıyor.

Ek Detaylar

Filmin bir diğer önemli pozitif yönlerinden biri, filmin rulosunda sorun oluşmuş gibi gördüğümüz kurgu geçiş efektidir. Belgeselin yönetmeni ve ekibi, bu efekt üzerinden izleyiciyi yapıma karşı yabancılaştırarak hem belgeselin yansıtıcı janr özelliklerinin desteklenebilmesine hem de yapımın daha sürükleyici bir şekilde devam edebilmesine katkı sağlamayı başarıyorlar. Deđinmek istediğim bir diğer önemli sekanslardan biri de Olivia'nın (ana karakter) Sour albümü için yazdığı 'Jealousy, Jealousy' adlı şarkısı üzerinden sosyal medyaya karşı olan takıntı anısından bahsettiği sekanstır. Bu sekans, yalnızca dış ses konuşmaları ve gerçek kamera kaydı görüntüleri içerdiğinden ötürü durağan ve hikayenin akışını yavaşlatan bir bölüm olarak karşımıza çıkıyor gibi gözükse de, yönetmen ve film ekibi bölüm içerisindeki doğal kamera kayıtlarını Olivia'nın ufak ama önemli takıntı anısını anlattığı dış ses ile birleştirek, bizlere hem ana karakteri daha iyi tanıyabilme fırsatı veriyor hem de belgeselin özellikle hikayesel anlamda daha rahat ilerleyebilmesini sağlayarak, yapımın standartlarını koruyabilmeyi başarıyorlar.

Filmin Negatif Yönleri

Filmde en çok göze çarpan noktalardan biri, bazı yapay duran bölümlerin yapımın genel hikayesi içerisinde yer almasıdır. Örnek vermem gerekirse, yapımın 14. dakikasının sonlarında ana karakter Olivia'nın bizlere sevgilisinden ayrıldıktan sonra yazdığı şarkıdan bahsettiği kısımdır. Bu sekans, her ne kadar ana karakterimizi daha iyi tanıyabilmemize fayda sağlayan bölümlerden biri olarak yapımın içerisinde yer alsada, yönetmen ve film ekibi bölüm içerisinde sadece Olivia'nın otel odasında oturarak bizlere şarkının yazım hikayesini anlattığı için bu bölüm hem izleyicinin belgesele olan ilgisinin azalmasına sebebiyet veriyor hem de bu sekans olayın gerçek görüntülerini içermediğinden dolayı maalesef belgeselin doğal yapısına zarar veren bölümlerden biri olarak karşımıza çıkıyor.

Bir diğer olumsuz nokta, ana karakterimiz Olivia'nın ABD'nin Utah Eyaleti'nde yer alan ve Tanrılar Vadisi olarak bilinen vadide araba yolculuğuna çıktığı sekansdır. Bu sekans, içerisindeki kaliteli vadi ara görüntü çekimleriyle doğal bir ambiyans yaratırken, Olivia'nın sevgi ve kabul görme üzerine yaptığı konuşmalar sayesinde karakteri daha iyi tanıyabilmemizi ve onunla empati kurabilmemizi sağlar. Ancak, Olivia'nın vadideki bakışları ve arabanın arka koltuğunda gitar çalıp şarkı söylediği görüntüler, filmin doğallığını bozan unsurlar arasında yer alıyor.

Bu duruma ek olarak, yapım maalesef ufak tefek teknik sıkıntılar da içermektedir. Olivia'nın müzisyen arkadaşı Jacob ile sohbet havasında geçen röportajı, bu durumun en bariz örneğidir. Bu kısım doğal bir sohbet havası sunmakla birlikte sekans esnasında yapılan görüntü geçişleri izleyicinin kafasını karıştırmaktadır. Belgeseli takip etmeye çalışan izleyicilerin yapıma olan ilgisi azalmaktadır. Bu durumun en dikkat çekici örneği, röportajın sonlarındaki yakın plan çekim görüntüsünden bir anda kuş bakışı çekim görüntüsüne geçilmesiyle ortaya çıkmaktadır.

Ancak, Olivia Rodrigo: Driving Home 2 U belgeseli, yapımın son sekansında Olivia'nın klip çekiminden sonra denizde vakit geçirip kameraya baktığı görüntüyle ve ana karakterin belgeselin son kısımlarında "yaptığı meslek üzerinden Dünya'ya ışık ve neşe katmaktan daha iyisi yok" şeklindeki diyalogu üzerinden ve "sevdiği işi en doğru ve en istekli şekilde yapabilen her insan Dünya'ya her daim iyilik ve umut aşılayabilir" şeklindeki mesajıyla, seyircinin dikkatini çekebilen belgesellerden biri olarak hafızalarda yer edebilmeyi başarıyor.

Puanım: 7.5/10

TELETEKST DERGI

YAYIN SONA ERDİ

Bir sonraki sayıda görüşmek
üzere...

